

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ *

“Υπό τοῦ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε. ΧΕΛΜΗ

Τὸ 1961 ἡτο, γενικῶς, ἔτος περαιτέρω ἀνόδου τῆς διεθνοῦς παραγωγικῆς δραστηριότητος, τῆς ἀπασχολήσεως καὶ τῶν εἰσιδημάτων. ‘Ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος συνεχίσθη εἰς δῆλος σχεδόν τὰς χώρας τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου καὶ εἰς τὰς πλείστας τῶν συνεργαζόμενων μετ’ αὐτῶν περιοχῶν. ’Εξ ἀλλοῦ, τὸ 1961 ἡτο ἔτος βελτιώσεως τῆς διεθνοῦς ρευστότητος καὶ ἀνόδου τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος ὑπὸ καθεστώς μειουμένων ἐπιτοκίων.

Κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπισκόπησιν ἔτος αἱ χῶραι τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου ἐνέτειναν περαιτέρω τὰς προσπαθείας των πρὸς πραγματοποίησιν στενωτέρας οἰκονομικῆς συνεργασίας. ‘Ἡ ἐπιτυχίη ἐφαρμογὴ τῆς Συμφωνίας τῆς Ρώμης συνέβαλεν ἀποφασιστικῶς εἰς τοῦτο. ’Η ἐπίλυσις τῶν ἀναφυέντων προβλημάτων, ίδιᾳ δόσον ἀφορᾶ εἰς τὴν κοινὴν γεωργικὴν πολιτικήν, κατέστησε τὴν θέσιν τῆς Εύρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ιδιαιτέρως ισχυρὰν καὶ ἥσκησεν ἐντονούς ἔξιν ἐπὶ περισσοτέρων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

1. Η ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕ ΤΗΝ Ε.Ο.Κ.

Τῶν τάσεων πρὸς εὐρυτέραν ἐνοποίησιν τῆς Δυτικῆς Εύρωπης ἐπέτυχε νὰ ἐπωφεληθῇ πλήρως ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία, ἐπιδιώξασα ἐγκαίρως τὴν σύνδεσιν της μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Αἱ ἐπὶ μακρῷ διεχαρτεῖσαι διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν ἑκπροσώπων τῆς ‘Ελλάδος καὶ τῆς Εύρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος κατέληξαν, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως τὴν 9ην Ιουλίου 1961.

‘Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ πρώτη χώρα μετὰ τῆς ὅποιας ἡ Κοινότης συνῆψε συμφωνίαν δημιουργοῦσαν σύνδεσιν βάσει τοῦ ἄρθρου 238 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης. Νομίζομεν, ὅτι δὲν ἔχηρη ἐπαρκῶς ἡ σημασία τῆς πρωτοποριακῆς, ἐν προκειμένῳ, ἐνεργείας τῆς Χώρας μας, ἡ ὅποια ἀπέδειξεν, δτὶ διὰ τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως της παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς ἔξειδεις καὶ ἀξιοποιεῖ κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὰς παρουσιαζούμενας εὐκαιρίας. ’Η σύνδεσις θὰ ἀποτελέσῃ ἀναμφισβήτητως ιστορικὸν σταθμὸν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν, βασίμως δὲ προσδοκᾶται ὅτι θὰ συμβάλῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ούσιοτεκνήν ἐπιτάχυνσιν τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεως της.

Πιστεύομεν, δτὶ ἡ Κυβερνήσις δρθῶς ἐπεδίωξε σύνδεσιν ἀντὶ ἐντάξεως, ἔξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐπίστης τῆς διαπραγματεύσης τὴν σύνδεσιν ἀντιπροσωπείας μας ἀπετέλεσεν ἡ ἔξασφάλισις χρονικοῦ διαφορισμοῦ μεταξὺ ἀναλαμβανόμενων ὑποχρεώσεων καὶ παραχωρουμένων πλεονεκτημάτων. Τὰ τιθέμενα εἰς τὴν συμφωνίαν συνδέσεως περιθώρια θὰ ἐπιτρέψουν ἀσφαλῶς νὰ ἐπενεχθοῦν αἱ ἀναγκαῖαι ὄργανικαι μεταβολαὶ εἰς τὴν διάρθρωσιν τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ διαμορφωθῇ ἡ νέα νοοτροπία τῶν φορέων ταύτης, χωρὶς γενικώτερον κλονισμὸν τῆς σχετικῶς καθυστερημένης οἰκονομίας μας.

Τὸ Μακροετὲς Κυβερνητικὸν Πρόγραμμα, ἀν καὶ κατηρτίσθη πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς

* ’Απὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Εθνικῆς Τραπέζης τῆς Ελλάδος πρὸς τὴν ἔτησίαν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων αὐτῆς, τῆς 14ης Απριλίου 1962.

Συμφωνίας Συνδέσεως, ἔλαβε σοβαρῶς ὑπὸ δψιν τὴν ἀνάγκην θεραπείας τῶν Ἰδιαιτέρων ἀδυναμιῶν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἔναντι τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Βασικοὶ σκοποὶ τοῦ Προγράμματος εἰναι· ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς βελτιώσεως τῆς παραγωγικότητος καὶ ἡ ὑποβοήθησις τῆς ἑκδηλώσεως ἐντονωτέρας Ἰδιωτικῆς παραγωγικῆς πρωτοβουλίας. Ἡ μείωσις τοῦ κόστους παραγωγῆς εἰς τὰ δυτικοευρωπαϊκὰ ἐπίπεδα καὶ ἡ ἀνάδειξις νέων καὶ δυναμικῶν ἐπιχειρηματικῶν φορέων, Ἰδιως εἰς τὴν μεταποίησιν, εἰναι αἱ κυριώτεραι ἵσως προϋποθέσεις, τῶν ὅποιων ἡ πλήρωσις θὰ καταστήσῃ δυνατή τὴν ἀσφαλῆ ἄνοδον τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ταύτην νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν πλεονεκτημάτων μιᾶς πλήρους τελωνειακῆς ἐνώσεως μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἥρχισαν πλέον νὰ λαμβάνωνται τὰ πρῶτα συγκεκριμένα μέτρα δημιουργίας εύνοϊκῶν συνθηκῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς ἐν γένει καὶ, εἰδικώτερον, ἔξαγωγίμων βιομηχανικῶν προϊόντων. Τὰ μέτρα ταῦτα, βαθμιαίως συμπληρούμενα, βάσει τῆς κτωμένης πείρας καὶ δυναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἐκάστοτε ἀναγκῶν, ἀναμένεται ὅτι θὰ ἀποτελέσουν ἐν ὀλοκληρωμένον σύνολον κινήτρων καὶ διευκολύνσεων πρὸς τὴν Ἰδιωτικὴν ἐπιχειρηματικὴν πρωτοβουλίαν, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ δραστηριοποίησις ταύτης πρὸς τὰς διαγραφομένας ὑπὸ τοῦ Προγράμματος Ἀναπτύξεως κατευθύνσεις. Ἐναπόκειται, συνεπῶς, εἰς τοὺς φορεῖς τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς παρεχομένης εὐκαιρίας καὶ νὰ θεμελιώσουν ἀνταγωνιστικὰς ἐπιχειρήσεις ἀπευθυνομένας ὅχι πλέον εἰς τὰ δύτικά ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ 170 ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων τῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

2. ΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

Σπανίως τὰ οἰκονομικὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος διεμορφώθησαν κατὰ τρόπον τόσον ἱκανοποιητικὸν δσον κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος. Δὲν εἶναι, ἵσως, ὑπέρβολή νὰ λεχθῇ, ὅτι τὸ 1961 ἦτο τὸ καλύτερον ἔτος, τὸ ὁποῖον ἔγνώρισε μεταπολεμικῶς ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία. Ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος στηρίζεται ἐπὶ τῶν διαπιστώσεων, ὅτι τὸ ἑθνικὸν εἰσόδημα ἐπραγματοποίησε σημαντικώτατον ἄλμα καὶ ὅτι ἡ αὔξησις τῶν παγίων ἐπενδύσεων ἦτο ἡ μεγαλύτερα ἐπιτευχθεῖσα ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἔνω διετηρήθη ἀπαρασάλευτος ἡ ἀξία τοῦ ἑθνικοῦ μας νομίσματος. Οὕτως, ἔξηκολούθησεν ἡ βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἡ διεύρυνσις τοῦ παραγωγικοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας ὑπὸ συνθήκας νομισματικῆς καὶ συναλλαγματικῆς σταθερότητος.

Συνολικῶς, τὸ ἀκαθάριστον ἑθνικὸν εἰσόδημα εἰς σταθερὰς τιμὰς ηὗξθη κατὰ 11 % μεταξὺ 1960 καὶ 1961. Ἡ μέση αὔξησις τῆς διετίας 1960 – 1961 ἀνήλθεν εἰς 7,5 %, ὑπέρβασα οὖτω τὸν προβλεφθέντα εἰς τὸ Μακροετὲς Πρόγραμμα Ἀναπτύξεως ρυθμόν. Τόσον ἔντονος καὶ σταθερὰ ἄνοδος τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος σπανίως συναντᾶται εἰς ἄλλας χώρας καὶ ἀποδεικνύει τὸν δυναμισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Ἡ διαπίστωσις αὐτῆς ἐπιτρέπει πᾶσαν αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν μελλοντικὴν πρόδοσον, δεδομένου ὅτι προσφάτως μόνον ἥρχισεν ἡ ἐφορμογὴ ὀλοκληρωμένης πολιτικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Τὰ μέτρα ἀναδιαρθρώσεως καὶ ἔξυγιάνσεως τῶν παραγωγικῶν δραστηριοτήτων μὲ σκοπὸν τὴν προσαρμογὴν εἰς τὰς ἐπικρατούσας εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην συνθήκας εἰναι εὐλόγον νὰ ἀναμένεται ὅτι, εὐθὺς ὡς θὰ ἀρχίσουν νὰ ἀποδίδουν, θὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς προόδου τῆς οἰκονομίας.

Αἱ ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου

Ἡ δυσαναλογία μεταξὺ παραγωγικῶν ἔγκαταστάσεων καὶ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ἦτο πάντοτε ἡ βασικὴ αἵτια τῆς καθυστερήσεως τῆς οἰκονομίας μας. Τὴν σημασίαν τοῦ ἐμπλουτισμοῦ τῆς Χώρας δι' ἔργων οἰκονομικῆς ὑποδομῆς, ἀφ' ἐνός, καὶ διὰ παραγωγικῶν ἔγκαταστάσεων ἀφ' ἑτέρου, ἀνεγνώρισε πλήρως ἡ Κυβέρνησις καὶ ἔθεσεν ὡς πρωταρχικὴν ἐπιδιώξιν τὴν διοχέτευσιν αὐξανομένης ἀναλογίας τῶν ἑθνικῶν πόρων εἰς τὴν πραγματοποίησιν

έπεινδύσεων παγίου κεφαλαίου. Οι δριθμοί διά τὸ 1961 ἀποδεικνύουν, ότι ἡ σχετική προσπάθεια στέφεται ἡδη ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Κατὰ τὸ 1961 αἱ ἐπεινδύσεις παγίου κεφαλαίου, ἔξαιρουμένων τῶν νέων πλοίων, ἀνῆλθον εἰς τὸ πρωτοφανές διὰ τὴν Χώραν ὑψος τῶν 20,1 δισεκατομ. δραχμῶν, ἔναντι 16,7 δισεκατομ. κατὰ τὸ 1960 καὶ 14,6 δισεκατομ. κατὰ τὸ 1959. Ἰδιαιτέρως θεαματική ἦτο, κατὰ τὴν τελευταῖαν τριετίαν, ἡ αὐξουσα συμβολὴ τοῦ κρατικοῦ τομέως. Ἀπὸ 28% περίπου κατὰ τὸ 1958, ἀνῆλθεν εἰς ἄνω τοῦ 39%, κατὰ τὸ 1961. Τὸ Πρόγραμμα τῶν Δημοσίων Ἐπεινδύσεων, διὰ τοῦ ὅγκου τῶν κεφαλαίων, τὰ ὀποῖα ἀφιερώνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως παραγωγικῶν ἔργων, τείνει ἡδη νὰ ἀποβῇ εἰς ἐκ τῶν κυριωτέρων συντελεστῶν δημιουργίας νέου θεινικοῦ πλούτου.

Ἰδιαιτέρως εὐσίωνος εἶναι ἐπίσης ἡ σταθερὰ αὔξησις τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπεινδύσεων παγίου κεφαλαίου. Ἡ ἀναζωογόνησις κατὰ τὸ 1960 καὶ ἡ ἔντασις κατὰ τὸ 1961 τῶν ἐπιχειρηματικῶν ἐπεινδύσεων θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς περισσοτέρους παράγοντας. Βασικὸς τοιοῦτος παράγων, βεβαίως, εἶναι ἡ συνεχής ἄνοδος τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἀποφασιστικῶς ἐπίσης συνέβαλεν ἡ ἐκ τῶν κυβερνητικῶν μέτρων δημιουργηθείσα πίστις, ὅτι ἡ πολιτικὴ ἀναπτύξεως δὲν εἶναι πλέον λόγος κενός. Ἡ συστηματικὴ καὶ ἐπιταχυνομένη δημιουργία τῆς οἰκονομίκης ὑποδομῆς ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἐτέρου ἡ σοβαρὰ μελέτη τῶν προβλημάτων τοῦ παραγωγικοῦ κόσμου ἔπεισαν δριστικῶς, ὅτι τίθενται αἱ βάσεις τῆς ἐπιτυχοῦς ἀσκήσεως ἐπιχειρηματικῶν πρωτοβουλιῶν.

Ἡ σταθερότης τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς

Κατὰ τὸ 1961 αἱ τιμαὶ παρουσίασαν βαθμιαίαν κάμψιν. Ἀπόδειξις τῆς διατηρουμένης ἀξίας τῆς δραχμῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι τὸ μέσον ἐτήσιον ἐπίπεδον τῶν τιμῶν χυδρικῆς πωλήσεως μεταξὺ 1956 καὶ 1961 ηὔξηθη κατὰ 3,6% μόνον. Πρέπει νὰ ὀμολογηθῇ, ὅτι σπανίως τὸ νόμισμά μας ἐγγύρισε τοιαύτην σταθερότητα ἐπὶ τόσου μακράν περίοδουν, παρὰ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ σημαντικωτάτην βελτίωσιν τῶν πάσης φύσεως ἀμοιβῶν τῶν ἔργαζομένων. Ἀλλὰ καὶ εἰς διεθνῆ κλίμακα προβαλλόμεναι, αἱ μεταβολαὶ τῶν ἐλληνικῶν τιμῶν εἶναι ἐκ τῶν μικροτέρων.

Διὰ πέμπτου ἐν συνεχείᾳ ἔτος τὰ ἔξι ἐγχωρίων πηγῶν ἔσοδα τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ὑπερέβησαν τὰ ἔξιδο τούτου καὶ κατέστη, οὕτω, δυνατή ἡ διὰ τοῦ πλεονάσματος χρηματοδότησις τοῦ Προγράμματος τῶν Δημοσίων Ἐπεινδύσεων.

Οὕτως, ἡ οἰκονομία μας συλλέγει ἡδη πλουσίους τούς καρπούς τῆς μεθοδικῶς ἐπιδιωχθείσης εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν ἔξυγιάνσεως τῶν νομισματικῶν μας πραγμάτων.

Τὸ ἴσοξύγιον τῶν ἔξωτερικῶν πληρωμῶν

Ἡ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα ἔξελιξις εἰς τὰς συναλλαγὰς τῆς Χώρας μὲ τὸν ὑπόλοιπον κόσμου κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἡδη ἡ αὔξησις τῶν ἔξαγωγῶν.

Οἱ καθαροὶ ὀδηλοὶ πόροι ἐσημείωσαν καὶ πάλιν σημαντικωτάτην αὔξησιν, προεθύνσαν κατὰ κύριον λόγον ἀπὸ τὰ ναυτιλιακὰ ἐμβάσματα καὶ ἀπὸ τὸ τουριστικὸν συνάλλαγμα. Τὴν μεγάλην σημασίαν τῶν ἀδήλων πόρων εἰς τὴν δημάρφωσιν τοῦ ἴσοξύγιου τῶν ἔξωτερικῶν πληρωμῶν μας ἀποδεικνύει τὸ γεγονός ὅτι οὗτοι ὑπερβαίνουν ἡδη τὸ ὑψος τῶν ἔξαγωγῶν, καταλαβόντες τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν πηγῶν ἀντλήσεως συναλλαγμάτως.

Τὸ σύνολον τῆς αὔξησεως τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων ἔξι ἔξαγωγῶν καὶ ἐκ καθαρῶν ὀδηλῶν πόρων ἀνῆλθεν εἰς 62 ἑκατ. δολλαρίων. Αἱ πρόσθετοι δαπάναι δι' εἰσαγωγάς, ἔξι ἀλλού, ἀνῆλθον εἰς 65 ἑκατ. δολλαρίων περίπου. Συνεπῶς, οὐδεμία σχεδόν μεταβολὴ ἐσημειώθη ἔναντι τοῦ 1960 εἰς τὸ ἴσοξύγιον τῶν τρεχούστης φύσεως συναλλαγῶν. Ἀλλωστε, θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἄνω τοῦ ἐνός τρίτου τῆς προσθέτου δαπάνης δι' εἰσαγωγάς, ἡτοι 24 ἑκατ. δολλαρίων περίπου, ἀφεώρων εἰς κεφαλαιουχικὰ ἀγαθὰ ἀπαραίτητα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας.

Εις διάνωτερα καὶ πάλιν ἐπίπεδα διεμορφώθη ἡ καθαρὰ εἰσροὴ κεφαλαίων, μὲν ἀπότελεσμα νὰ καταστῇ δυνατόν, μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς ἀμερικανικῆς βιοηθείας, νὰ αὐξήθοιν περαιτέρω τὰ συναλλαγματικά διαθέσιμα. Τὸ ύψος τούτων ἔκ 250 ἐκατ. δολαρίων κατὰ τὴν 30ήν Δεκεμβρίου 1961, ἔναντι 223 ἐκατ. δολαρίων τοῦ προηγουμένου ἑτούς, συγκρινόμενον πρὸς τὸ μέσον μηνιαίον ἐπίπεδον τῶν εἰσαγωγῶν, θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀπολύτως ἱκανοποιητικόν.

3. ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Αἱ περιγραφεῖσαι ἡδη ἐν συντομίᾳ ἔξελιξεις εἰς τὴν ἐλληνικὴν οἰκονομίαν, κατὰ τὸ 1961, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μη ἀσκήσουν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τοῦ πιστωτικοῦ τομέως. Τόσον ἡ προσφορά, ὅσον καὶ ἡ ζήτησις κεφαλαίων ἐκινήθησαν ἐντόνως ἀνοδικῶς, δύναται δὲ νὰ λεχθῇ, ὅτι τὸ μέγιστον μέρος τῶν πραγματικῶν πιστωτικῶν ἀναγκῶν ἔκαλύφθη ὑπὸ τῶν τραπεζικῶν ίδρυμάτων τῆς Χώρας διὰ τῆς τρεχούσης ἀποταμιεύσεως.

**Ἡ δραστηριότης τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης*

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, εἰδικώτερον, ἀνέπτυξε ζωηροτάτην δραστηριότητα, τόσον εἰς τὸν τομέα τῆς πιστοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας ὅσον καὶ τῆς συγκεντρώσεως καταθέσεων. Ἐκ τῆς συνολικῆς αὐξήσεως τῶν εἰς δραχμὰς καταθέσεων τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν ἔκ δραχμῶν 2.321 ἐκατ. τὸ 70 % περίποτο διωχετεύθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἐξ ἄλλου, ἐκ τῶν ἐπὶ πλέον χρηματοδοτήσεων ἥτοι δραχμαὶ 1.781 ἐκατ. τὸ 84 % διενηργήθη ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Τραπέζης.

Εἰς τὴν προσέλκυσιν τῶν πάστης φύσεως καταθέσεων, ίδια ὅμως τῶν καταθέσεων Ταμευτηρίου καὶ Προθεσμίας, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διετήρησε τὴν ἐκ παραδόσεως πρωτοπορίαν τῆς μεταξὺ τῶν μεγάλων πιστωτικῶν ίδρυμάτων τῆς Χώρας. Οὕτω, τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῆς εἰς τὸ σύνολον τῶν εἰς τὰς ἐμπορικὰς τραπέζας καταθέσεων εἰς δραχμάς, ίδιωτικῶν καὶ δημοσίων, ἀνῆλθεν ἀπὸ 60,4 % κατὰ τὸ τέλος 1960 εἰς 61,7 % κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1961.

Εἰς δᾶς τὰς προσπαθείας της ὑπὲρ τῆς ἀποταμιεύσεως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ηύτυχησε νὰ ἔχῃ τὴν ἀμέριστον συμπαράστασιν τοῦ ὑπὸ τὴν ψηφῆλην προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάστης Ἑλλάδος Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν Καταθέσεων.

**Ἡ αὔξησις τῆς πιστοδοτικῆς δραστηριότητος*

Ἡ ἐνταθεῖσα κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος οἰκονομικὴ δραστηριότης εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, ἡ ἀνοδος τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου αὐξήσις τῆς ζητήσεως ἀγαθῶν προεκάλεσαν τὴν διεύρυνσιν τῶν πιστωτικῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας. Αἱ ἐμπορικαὶ τράπεζαι καὶ ίδιαιτέρως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν ηύξημένην ζήτησιν πιστώσεων πάστης φύσεως προεχόντως ἐξ ίδιων διαθεσίμων, καὶ τὸ σύνολον τῶν χορηγήσεων τῶν ἐσωτερικοῦ ἀνῆλθεν ἀπὸ 12.432 ἐκατ. δραχμῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1960 εἰς 14.213 ἐκατ. τὴν 30ην Δεκεμβρίου 1961. Ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν χορηγήσεων τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν, τὸ πλειστον, ἥτοι 59 %, περιῆλθεν εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα συνέβαλε κατὰ μέγα ποσοστὸν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ίδιωτικῆς παραγωγικῆς πρωτοβουλίας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους, ίδιως δὲ τῆς βιομηχανίας, τῆς ὁποίας ἐκάλυψε τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας, ἀποβλέπουσα περισσότερον εἰς τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τοῦ κλάδου καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς συγκροτήσεως τῶν παραγωγῶν μονάδων παρὰ εἰς ἐπικερδεῖς ἐπιχειρηματικούς συνδυασμούς.

Ἡ ἐντασις τῆς πιστοδοτικῆς ἐν γένει δραστηριότητος τῆς Τραπέζης καταφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῆς οἰκο-

νομίας έκ μέρους τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν ἀνῆλθεν ἀπὸ 64,5 % κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1960, εἰς 67,1 % κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1961· ἀντίστοιχως δὲ τὸ νύξηθσαν καὶ τὰ ποσοστά συμμετοχῆς τῆς εἰς τὴν χρηματοδότησιν τοῦ συνόλου τῆς βιομηχανίας, ἀπὸ 65%, εἰς 69%, καὶ τῆς βιοτεχνίας ἀπὸ 46 %, εἰς 52 %. Οὕτως, ἡ Τράπεζα παραμένει ὁ κύριος χρηματοδότης τῆς ἀναπτύξεως τῶν μεταποιητικῶν κλάδων καὶ τῆς ναυτιλίας, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν δόπιοιν ἄλλωστε διέθεσε πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν κεφαλαίων τῆς.

Οργάνωσις τῆς βιομηχανικῆς πίστεως

Ἡ Ἐθνική Τράπεζα ἀσκεῖ ἔκ παραδόσεως καὶ σχεδὸν κατ' ἀποκλειστικότητα τὴν βιομηχανικήν πίστιν ἐν γένει, ἐμπνεύσασα καὶ βοηθήσασα τὰς Ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις κατὰ τὰ πρῶτα βήματά των. Καὶ σήμερον, ὅτε ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία ἔχει πλέον ἀρχίσει νὰ ἀνδροῦται, στηρίζει ταύτην, τόσον διὰ δανείων ὅσον καὶ δι’ ἀμέσου μετοχικῆς συμμετοχῆς.

Τοῦτο δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς μελέτης καὶ συνεχοῦς παρακολουθήσεως τῆς ἔξελικτικῆς πορείας τῆς βιομηχανίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡ Τράπεζα ἀπέκτησεν ἴδιον πρωταρικὸν ἐπιστημονικῶν κατηγορισμένων καὶ πρακτικῶν πεπειραμένον δχι: μένον εἰς τὰς καθαρῶν τραπεζικάς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πλέον ἔξειδικευμένα θέματα τῆς βιομηχανίας. Παραλλήλως δὲ ἔχει πλαισιωθῇ δι’ ἡμεδαπῶν καὶ ἔνων τεχνικῶν συμβούλων, ἀρτίας καταρτίσεως καὶ πλουσίας πείρας, οἱ δόπιοι συμβάλλοντις ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Οὔτως ἐρευνῶνται ἡδη ἀπὸ καριοῦ τὰ τεχνικά, ὀργανωτικά καὶ οἰκονομικά προβλήματα τῶν βιομηχανικῶν μονάδων καὶ τῶν κλάδων τῆς βιομηχανίας.

Κατὰ τὸ λήξιν ἔτος, συνεστήθησαν δύο νέαι ‘Υπηρεσίαι. Ἡ μία τούτων προβαίνει εἰς τὴν ἐρευναν καὶ μελέτην τῶν βιομηχανικῶν κλάδων ἀπὸ πλευρᾶς συνθέσεως καὶ βιωσιμότητος αὐτῶν ἐντὸς εύρυτέρων οἰκονομικῶν χώρων, ἡ δὲ ἔτερα ἀσχολεῖται μὲ τὴν προσέλκυσιν ἔνων κεφαλαίων πρὸς ἐπένδυσιν εἰς βιομηχανίας, τὴν προώθησιν συνεργασίας ἔνων βιομηχανικῶν συγκροτημάτων μὲ ἔγχωρίους βιομηχανίας, τὴν ἰδρυσιν νέων βιομηχανιῶν, τὴν συγχώνευσιν δμοειδῶν ἐπιχειρήσεων εἰς μεγαλυτέρας μονάδας κλπ.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς δραστηριότητος ταύτης ἔθεωρήσαμεν ἐπιβεβλημένην τὴν συνεχῆ καὶ ἀμεσοῦ ἐπαφὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μετὰ τῶν τραπεζικῶν καὶ βιομηχανικῶν κύκλων τῶν προηγμένων χωρῶν, μετὰ τῶν δόπιοιν ἀπὸ μακροτάτου χρόνου αὐτὴ διατηρεῖ δεσμούς συνεργασίας, ὡς καὶ τῆς διεθνοῦς κεφαλαιαγορᾶς. Διὰ τὴν κινητοποίησιν τοῦ διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος δι’ ἐπενδύσεις εἰς τὴν ‘Ἐλλάδα μετέβημεν εἰς Ἀμερικήν καὶ Δυτικήν Εύρωπην.’ Ήρχισεν ἡδη νὰ ἐκδηλοῦται σχετικὸν ἐνδιαφέρον δι’ ἔγκατάστασιν ἐνταῦθα εἴτε αὐτοτελῶς εἴτε ἐν συνεργασίᾳ μὲ ἡμεδαπῶν ἐπιχειρηματικῶν παράγοντα.

Τὸ αὐτὸν ἐνδιαφέρον διεπιστώσαμεν ἐνέον κατὰ τὴν πρόσφατον εἰς Παρισίους μετάβασιν μας. ‘Ηδη ἀναμένονται συντομώτατα ἐκπρόσωποι σοθαρῶν τραπεζικῶν καὶ βιομηχανικῶν οἰκῶν διὰ τὴν διενέργειαν διαπραγματεύσεων ἐπὶ θεμάτων τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας.

‘Ιδιαιτέρα σημασία ἀποδίδεται, καθ’ ὅσον πρόκειται περὶ τῆς πρώτης σχετικῆς ἐκδηλώσεως, εἰς τὴν μετὰ τοῦ γαλλικοῦ οίκου Saint Gobain ἐπίτευχθεῖσαν συμφωνίαν διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν καὶ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ὑφισταμένης ‘Εταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων καὶ τὴν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ ταύτης ἰδρυσιν δύο μονάδων παραγωγῆς ἀζωτοφωσφορικῶν λιπασμάτων. ἡ θεμελίωσις τῆς πρώτης τῶν δόπιοιν τελεῖται ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν. ’Εκτὸς τούτου, ὁ Οἶκος Saint-Gobain, ὁ δόπιος κατόπιν τῆς συγχώνευσεώς του μὲ τὴν Χημικὴν Βιομηχανίαν Pechiney κατέστη εἰς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων βιομηχανικῶν ὀργανισμῶν τοῦ κόσμου – ἀνέλαβε δι’ ειδικῆς συμφωνίας μετὰ τῆς ἡμετέρας Τραπέζης τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ κλάδου τῆς χημικῆς βιομηχανίας, μελετᾷ δὲ ἡδη καὶ ἀντιμετωπίζει τὴν ἰδρυσιν καὶ ἐτέρων χημικῶν βιομηχανιῶν μὲ συνεργασίαν τῆς Τραπέζης.

‘Επίσης ἀμερικανικοί, γαλλικοί καὶ γερμανικοί οίκοι ἔξετάζουν μὲ τὴν συνδρομὴν καὶ μεσολάβησιν τῆς Τραπέζης τὴν ἐπένδυσιν κεφαλαίων, συνδυαζομένην μὲ παροχὴν τεχνικῆς.

βιοθείας είς έπιχειρήσεις τῶν ἀκολούθων κλάδων: 'Εξελάσεως σιδήρου, Λευκοσιδηρουργίας, Ποτῶν καὶ Ἀναψυκτικῶν, Χυμῶν, Ἡλεκτρολογικοῦ ἔξοπλισμοῦ, Γεωργικῶν ἐλκυστήρων, Ἀμάξωμάτων κλπ.

'Η συνεργασία μεταξὺ ίκανοῦ ἀριθμοῦ Ἑλληνικῶν καὶ ἀλλοδαπῶν βιομηχανιῶν, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς τοιαύτης μετὰ τοῦ οίκου Saint-Gobain ἀποτελεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων. 'Η Τράπεζα θεωρεῖ καθήκον της, διπλανούσης παρεμβαίνη εἰς παρομίας περιπτώσεις καὶ ρίπτη τὸ βάρος τῆς ὑπέρ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων, δεδομένου ὅτι αὗται εἶναι συνήθως μικροῦ μεγέθους καὶ εὐρίσκονται, ὡς ἐκ τούτου, κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἔναντι τῶν διεθνῶν συγκροτημάτων.

'Αλλ' ἡ πλέον ἀξιόλογος προσπάθεια τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης ἀφορᾷ εἰς τὴν συνεργασίαν μετὰ τραπεζικῶν ιδρυμάτων τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας. Αὕτη ἐλπίζεται ὅτι συντόμως θὰ λάβῃ συγκεκριμένην μορφὴν διὰ τῆς δημιουργίας εἰδικοῦ σχήματος μὲν σκοπὸν τὴν κινητοποίησιν ἀλλοδαπῶν κεφαλαίων διὰ τὴν μακροπρόθεσμον χρηματοδότησιν τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας καὶ τὴν πραγματοποίησιν ἀμέσων ἐπενδύσεων.

Παραλλήλως ἐπετεύχθη συνεργασία τῆς Τραπέζης μὲ διεθνεῖς ἡμικρατικούς ὄργανοις χρηματοδοτήσεως βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, ὡς εἶναι ἡ International Finance Corporation καὶ ἡ Agency for International Development. 'Ως πρώτη ἐκδήλωσις θεωρεῖται ἡ παρὰ τῆς I.F.C. συμμετοχὴ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς Βιομηχανίας 'Οργανικῶν Λιπασμάτων «AEBOΛ» καὶ ἡ δανειακὴ ἐνίσχυσις ταύτης.

Διὰ τὴν ἔτι πληρεστέραν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, τὴν ἕμεσον ἀπαφήν μὲ τοὺς κρατικούς, ἡμικρατικούς καὶ τραπεζικούς ὄργανοις τοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν βιομηχανικῶν κύκλων ἀντιμετωπίζομεν τὴν σύστασιν εἰς Νέαν 'Υόρκην παρὰ τῇ Atlantik Bank of New York καὶ ἐνδεχομένως εἰς Παρίσιον εἰδικῶν γραφείων, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἐπιτυχόντος δλαυδικοῦ τοιούτου. Τὸν τρόπον λειτουργίας καὶ τὰς μεθόδους ἐνεργείας τοῦ τελευταίου τούτου γραφείου ἔξητάσαμεν ἡδη, καὶ ἔξησφαλίσαμεν τὴν ἐνεργὴν συμπαράστασιν καὶ βοήθειάν του, ἐὰν αὕτη ἥθελην ἀπαίτηθη.

Τὸ διαμαρισθήτητον καὶ καθ' ἡμέραν πιστοποιούμενον διεθνὲς κύρος καὶ ἡ ιστορία τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης, ὡς καὶ ἡ θέσις της, ὡς τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ὄργανοις τῆς Χώρας, συντελοῦν μεγάλως εἰς τὴν δημιουργίαν εύνοϊκοῦ κλίματος συνεργασίας καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἐγγύησιν, ὅτι αἱ προσπάθειαι τῆς θὰ ἀποφέρουν συντόμως πλουσίους καρπούς.

4. ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

'Απὸ ἔτους εἰς ἔτος προσλαμβάνουν συνεχῶς μεγαλυτέραν σημασίαν μονιμώτεροι ἐσωτερικοὶ παράγοντες, οἱ ὅποιοι συμβάλλουν ἡδη ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν σταθεράν πρόσδον τῆς οἰκονομίας μας. Οἱ παράγοντες οὗτοι εἶναι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἀλματώδης αὔξησις τῶν ἐπενδύσεων πταγίου κεφαλαίου, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἡ ἀξιόλογος βελτίωσις τῆς παραγωγικότητος. 'Απὸ τοὺς παράγοντας τούτους, ἐπενεργοῦντας κατὰ τρόπον συνδυασμένον, διαμένεται ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ βαθμιαίως ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομίας ἐπὶ εύρυτέρων, σταθερωτέρων καὶ ὑγιεστέρων βάσεων.

Παροχὴ κινήτρων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν

'Η σπουδαιοτάτη συμβολὴ τοῦ Κράτους εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν τῆς οἰκονομίας διὰ παραγωγικῶν ἔργων ἡρχισε νὰ γίνεται ίδιαιτέρως αἰσθητὴ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958. 'Εκτοτε, ἡ σταθερὰ κατ' ἔτος αὔξησις τῶν δαπανῶν τοῦ Προγράμματος τῶν Δημοσίων 'Επενδύσεων προσέλαβε πρωτοφανεῖς διὰ τὴν Χώραν διαστάσεις. Θεραπεύεται, οὕτω, βαθμιαίως μία ἀπὸ τὰς περισσότερον ἐμφανεῖς ἐλλειψίες τῆς οἰκονομίας μας, συνισταμένη εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν ἔργων οἰκονομικῆς ὑποδομῆς.

'Αλλά αἱ κρατικαὶ ἐνέργειαι διὰ τὴν ἔξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως δὲν

περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑποδομῆς καὶ τὴν ἴδρυσιν βασικῶν βιομηχανιῶν. Ἀπέβλεψαν, παραλλήλως, καὶ εἰς τὴν ἀμεσωτέραν ἐνθάρρυνσιν καὶ κινητοποίησιν τῆς ιδιωτικῆς παραγωγικῆς πρωτοβουλίας. Τὸ Κράτος παρέσχε πράγματι καὶ ἔξακολουθεῖ νὰ παρέχῃ Ισχυρὰ κίνητρα πρὸς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς οἰκονομικῆς προόδου τῆς Χώρας. Ἀκόμη καὶ πρὸ τῆς ἐπιτυχοῦς ἐκβάσεως τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν σύνδεσιν μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα εἶχον ληφθῆ δασμολογικῆς καὶ φορολογικῆς φύσεως μέτρα εύνοοῦντα τάς νεοίδρυσιμένας ἡ ἐκσυγχρονίζομένας ἐπιχειρήσεις. Ἡδη, τὰ κίνητρα ταῦτα συμπληροῦνται δι' ἑτέρων, δργανωτικῶν καὶ πιστωτικῶν κυρίως, μέτρων. Ἄξιζει, νομίζομεν, νὰ τονισθῇ δλως ίδιαιτέρως τὸ συγχρονισμένον πνεῦμα τὸ διέπον τὰ λαμβανόμενα μέτρα. Τοῦτο ἐκφράζει τοὺς νέους προσανατολισμοὺς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν ἔθνικὴν παραγωγὴν ἀπὸ πάσης ἀπόφεως συναγωνιστικὴν ἐπὶ διενθους βάσεως. Δι' ὅ, κριτήριον διὰ τὴν ἓντσυσιν τῆς ιδιωτικῆς πρωτοβουλίας τίθεται ἐφεξῆς ὅχι ἀπλῶς ἡ ίκανότης πρὸς παραγωγὴν, ἀλλὰ ἡ ίκανότης πρὸς παραγωγὴν ἔξαγωγίμων προϊόντων.

Πρέπει ἀκόμη νὰ ἔξαρθῃ καὶ τὸ γεγονός τῆς διατηρήσεως ἀκεραίας τῆς ἀξίας τοῦ ἔθνικοῦ μας νομίσματος. Συνδυασμὸς ἔδραιώσεως νομισματικῆς σταθερότητος καὶ ἐντυπωσιακῆς προόδου τῶν δημοσίων δαπανῶν ἐπενδύσεων εἰναι ἐπίτευγμα σπανίως ἀπαντώμενον καὶ διὰ τὸ διόποιον δικαίως σεμνύνεται ἡ Κυβέρνησις. Πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν δρόμοτητα τῆς ἀκολουθούσης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολιτικῆς.

Χάρις εἰς τὰς ἐπιτιμώνους καὶ συστηματικὰς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία εὐρύσκεται σήμερον —παραμονὴν τῆς συνδέσεως της μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα— εἰς ἀπέριως καλυτέρων θέσιν, ἀπὸ τῆς θέσεως δὲ ταύτης εὐχερέστερον θά δυνηθῇ νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς νέας συνθήκας.

Οφειλομεν ἐπίστης νὰ ἔξαρωμεν τὸ ρεαλισμὸν καὶ τὸ θάρρος μὲ τὸ διόποιον δὲ ἐπιχειρηματικός κόσμος ἀντιμετώπισε τὸ γεγονός τῆς συνδέσεως μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Παρέστημεν, πράγματι, μάρτυρες ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ίδιως μᾶς δόσημέραι ἐντεινομένης κινήσεως πρὸς ἀναζήτησιν λύσεων τῶν ἀνακυπτόντων προβλημάτων καὶ πρὸς ἐπίτευξιν συνεργασιῶν διοιειδῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ ἑσωτερικὸν καὶ μὲ τὸ ἑσωτερικόν. Πιστεύομεν, ὅτι ἡ θέσις τὴν διόποιαν ἔλαβεν δὲ ἐπιχειρηματικὸς κόσμος ἀποτελεῖ τὴν καλυτέρων ἀπόδειξιν τοῦ δυναμισμοῦ καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης του εἰς τὴν ίκανότητά του, ἔγγυαται δὲ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν του νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν τεραστίαν καὶ ἀπαιτητικὴν ἀγορὰν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἐπ' ὥφελείᾳ τῆς ἔθνικῆς μας οἰκονομίας.

Ἡ ἀνάγκη κινητοποιήσεως κεφαλαίων

Ἡ πλήρης ἀξιοποίησις, ἐν τούτοις, τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων καὶ τῶν προθέσεων τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου ἔξαρταται ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν κεφαλαίων. Τὰ βασικά θέματα τῶν διόποιων ἡ ἐπίλυσις πρέπει, κατὰ τὴν γνώμην μας, νὰ ἀναζητηθῇ ἐπειγόντων ἀλλὰ καὶ συστηματικῶς, ἀναφέρονται εἰς τὴν εὐχέρειαν ἔξερσεως μέστης καὶ μικρᾶς προθεσμίας κεφαλαίων, εἰς δραχμὰς ίδιως, καὶ εἰς τὸ κόστος διαθέσεως τούτων.

Ἐπάρκειαν προσφόρων κεφαλαίων διὰ τὴν χρηματοδότησιν ἔργων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως οὐδέποτε εἶχεν ἡ Ἑλλάς. Ἀληθὲς εἴναι, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρεῖται σταθερὰ βελτίωσις, παραλλήλως δύναμις αὔξανονται ἀλματωδῶς καὶ αἱ ἀνάγκαι. Ὁ ρυθμὸς τῶν διόποιων ἐπιδιώκεται νὰ προσλάβῃ ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις προϋποθέτει τὴν ὑπαρξίν μέσων πολὺ ἀνωτέρων τῶν σήμερον προσφερούμενων.

Ἡ σχέσις ἀποταμιεύσεων πρὸς τὸ ἔθνικὸν εἰσόδημα ἔξακολουθεῖ νὰ εἴναι, παρ' ἡμῖν, χαμηλὴ καὶ, ὡς ἐπὶ τούτου, ἐπιδέχεται λίαν σημαντικὴν αὔξησιν. Ὡς ἐπιδίωξις, κατὰ συνέπειαν, πρέπει νὰ τεθῇ ἡ διεύρυνσις τοῦ ἐτησίου ἀποταμιεύματος διὰ καταλλήλων μέτρων διαμορφώσεως τῆς σχέσεως καταναλώσεως καὶ ἀποταμιεύσεως.

Ἴδιαιτέρως εἴναι δυνατὸν νὰ βελτιωθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ συγόλου ἀναλογία τῶν καταθέσεων προθεσμίας. Ἡ ραγδαία ἀνοδος τῶν τελευταίων τούτων καταθέσεων, εύθυνη μετὰ τὴν τόσον

καθυστερήσασαν ύψωσιν τῶν ἐπιτοκίων, ἀπέδειξε τὴν δρθότητα τῶν εἰσηγήσεων τῆς ἡμέρας Τραπέζης.

*Η ἀποταμίευσις τῶν Δημοσίων Ὀργανισμῶν

Διὰ νὰ αὐξηθῇ δύμως ἐπαρκῶς ή διοχέτευσις Ἰδιωτικῶν ἀποταμιεύσεων εἰς λογαριασμοὺς προθεσμίας ἀπὸ τὰ σημεριὰ λαχανικά της ἐπίπεδα, θὰ ἀπαιτηθῇ σημαντικὴ προσπάθεια, ή ὅποια θὰ ἀποδώσῃ ἐν καιρῷ. Ἐξ ἀλλου, τὰ κεφάλαια ταῦτα εἶναι ἀναγκαῖως ἀκριβά, λόγῳ τῆς ὑψηλῆς ἀμοιβῆς, ή ὅποια θὰ πρέπει νὰ καταβάλλεται διὰ τὴν προσέκυσίν των.

Τίθεται, συνεπῶς, θέμα ἀμέσου ἐνισχύσεως τῶν τραπεζῶν, ὡστε αὗται νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀσκήσουν μακροπρόθεσμον βιομηχανικὴν πίστιν, ἀνταποκρινόμεναι εἰς τὰς συνεχῶς αὐξανομένας ἀνάγκας. Ὡς ἐκ τούτου, ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ θέμα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς ἡμετέρας Τραπέζης ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐτησίων καταθέσεων τῶν Δημοσίων Ὀργανισμῶν. Πρόκειται περὶ καταθέσεων, αἱ ὅποιαι λόγῳ τῆς ἀριστου διαρκείας των καὶ τοῦ σχετικῶς λαχανικοῦ ἐπιτοκίου, προσφέρονται ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς μακροπρόθεσμου βιομηχανικῆς πίστεως. Ὡς γνωστόν, προπολεμικῶς τὸ ἀποταμίευμα τῶν Ὀργανισμῶν τούτων διωχθεύετο δλόκληρον εἰς τὴν Ἔθνικήν Τραπέζαν. Οἱ λόγοι, οἱ ὅποιοι ὠδήγησαν τὰς νομισματικὰς ἀρχὰς εἰς τὴν δέσμευσιν του, πρὸ 12 ἑτῶν, ή ἀνάγκη δηλαδὴ ἀσκήσεως ἀντιπληθωρικῆς πολιτικῆς καὶ ἱκανοποιήσεως ἀναγκῶν προτεραιότητος, ἀναυφισθητήτως ἔξειτον ἥδη.

Προϊόντοθέσεις ἀναπτύξεως τῆς κεφαλαιαγορᾶς

Ὑπεστηρίχθη ὅτι ἡ ἔξωτραπεζικὴ ἀγορὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἱκανοποιήσῃ κατὰ σημαντικὸν ποσοστὸν τὰς εἰς κεφάλαια ἀνάγκας τῶν ἐπιχειρήσεων. Ὑπεστηρίχθη δύμως, ἐπίστη, ὅτι εἶναι ἔντονος ἡ τάσις τῶν ἐπιχειρήσεων νὰ ἀποφεύγουν τὴν ἐπίσημον ἔξωτραπεζικὴν ἀγορὰν καὶ νὰ προτιμοῦν τὴν προσφυγὴν εἰς τὸν τραπεζικὸν διανεισμόν. Πιστεύομεν, ὅτι αἱ διαπιστώσεις αὗται ἀποτελοῦν γενικέσσεις μὴ ἀνταποκρινομένας πλήρως εἰς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα. Ἡ ἔξωτραπεζικὴ ἀγορά μας ἀσφαλῶς ἀναπτύσσεται συνεχῶς, δηλαδὴ, εύρυνεται τὸ κοινὸν τὸ ὅποιον ἔξοικεούται μὲν αὐτὴν καὶ σταθερῶς αὐξάνει ὁ ὀρθιμὸς τῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὅποιαι ἀντιμετωπίζουν προσφυγὴν εἰς ταύτην. Ἡ πρόδοσις εἶναι μάλιστα ἐντυπωσιακή, ἀκολουθεῖ δύμως ρυθμὸν βραδύτερον ἀπὸ τὸν προσδιοριζόμενον ἐκ τῶν ἀναγκῶν, ἐν ὅψει τῆς ἐπιδιωκομένης ἐπιταχύνσεως τῆς ἑκβιομηχανίσεως.

Διὰ τοὺς ἀνώτερω λόγους, πιστεύομεν ὅτι ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη οἱ πιστωτικοὶ ὄργανοι μοιραίοι θὰ ἀσκοῦν τὸν ρόλον τοῦ κυρίου χρηματοδότου τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ διὰ τὰς μονιμωτέρας ἀνάγκας τούτων. Μὴ ἀναγνώριστις τῆς προοπτικῆς ταύτης μόνον εἰς ἐμπλοκάς δύναται νὰ διδηγήσῃ.

*Η συνεργασία τῶν ὀργανισμῶν

Ἡ κάλυψις τῶν εἰς κεφάλαια ἀναγκῶν τῶν Ἰδιωτικῶν ἐπιχειρηματικῶν φορέων ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ Μακροετοῦ Προγράμματος Ἀναπτύξεως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις προσαρμογῆς τῆς οἰκονομίας εἰς τὰς συνθήκας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἐπιβάλλει τὴν στενήν συνεργασίαν μεταξὺ ὅλων τῶν ἀρμοδίων χρηματοδοτικῶν ὄργανισμῶν. Κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχήν, εἴναι Ἰδιαιτέρως ἀναγκαῖα ἡ ἀπὸ κοινοῦ καταβολὴ προσπαθειῶν τοῦ OBA καὶ τοῦ ΟΧΟΑ, ἀφ' ἐνός, καὶ τῆς Ἔθνικῆς Τραπέζης, ἀφ' ἑτέρου, δπως κινητοποιηθοῦν ἀδρανοῦντα κεφάλαια, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀξιοποιήσεώς των. Τοιαῦτα ἀργοῦντα κεφάλαια διαθέτουν σήμερον τόσον δ Ὁργανισμὸς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως δσον καὶ δ ὉΧΟΑ, ἐνδείκνυται δὲ ἀπολύτως ἡ χρησιμοποίησίς των μέσω τῆς ἡμετέρας Τραπέζης, ὡστε αὕτη νὰ δυνηθῇ νὰ ἀσκήσῃ εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα τὴν μακροπρόθεσμον βιομηχανικὴν πίστιν. Διὰ τοῦ συντο-

νισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ΟΒΑ, τοῦ ΟΧΟΑ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, βάσει ἐκπονηθησο-
μένου κοινοῦ προγράμματος, θὰ ἐπιτευχθῇ, πράγματι, ἡ ὀρθολογικὴ κατανομὴ τῶν διαθε-
σίμων κεφαλαίων, ὥστε νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκβιομηχάνισις διὰ τῆς ἐνισχύσεως τόσον τῶν
νεοϊδρυμένων πασαγωγικῶν ἐπιχειρήσεων ὅσον καὶ, ίδιως, τῶν ἐκσυγχρονιζομένων καὶ ἐπε-
κτεινομένων τοιούτων.

Κατόπιν τῶν ὀντώρων, διαγράφονται σαφῶς τὰ πλαίσια ἐντὸς τῶν ὄποιων δέον νὰ
κινοῦνται αἱ ἐμπορικαὶ τράπεζαι. Ἰδιαιτέρως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, λόγω μακρᾶς παραδόσεως
καὶ πείρας εἰς τὰ θέματα τῆς ἀσκήσεως μακροπροθέσμου βιομηχανικῆς πίστεως, ὡς καὶ
χάρις εἰς τὴν ὀργάνωσίν της καὶ τὴν στενήν καθημερινὴν ἐπαφὴν μὲ τὸ μέγιστον τμῆμα τῆς
βιομηχανίας, εἶναι ἀπολύτως ἐνδειγμένη νὰ ἀσκήσῃ τὸ ἔργον τοῦτο. Τὸ ήμετέρον "Ιδρυμα
εἶναι πλήρως ίκανὸν νὰ ύποστηρίζῃ, ίδιως διὰ τῆς θετικῆς συνεργασίας του μετὰ τοῦ ΟΒΑ
καὶ τοῦ ΟΧΟΑ, τὰς δημιουργικὰς πρωτοβουλίας εἴτε νεοϊδρυμένων εἴτε ύφισταμένων ἐπι-
χειρήσεων διὰ τῆς χορηγήσεως δανείων μέστης καὶ μακρᾶς προθεσμίας καὶ τῆς ἀναλήψεως ἢ
τῆς ἐγγυήσεως διμολογικῶν καὶ μετοχικῶν ἑκδόσεων.

Οὐδὲν ὑπέρ αὐτῆς μονοπώλιον διεκδικεῖ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Ἀδυνατοῦμεν ὅμως νὰ
ἀντιληφθῶμεν ποὺ θεμελιοῦται ὠρισμένη ἐπιφυλακτικότης ἔναντι τῶν ἡμετέρων θέσεων καὶ
εἰς τὶ ἀποβλέπουν αἱ προσπάθειαι ίδρυσεως νέων ἔξειδικευμένων ὀργανισμῶν. 'Ο ρόλος τῶν
μικτῶν τραπέζων —καὶ τοιούτη εἶναι ἀσφαλῆς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα— ἀπεδείχθη διτὶ ἡτο πάν-
τοτε ἀποφασιστικός, ὃν ὅχι ἀποκλειστικὸς εἰς δλας τὰς ἐκβιομηχανισθείσας χώρας, διότι
ἄκριβῶς παρουσίαζου τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ διέθετον τὰς προϋποθέσεις τῆς Ἐθνικῆς Τρα-
πέζης. Νομίζομεν, διτὶ ἡ τεχνητὴ δημιουργία νέων ὀργανισμῶν εἰς οὐδὲν θὰ συμβάλῃ ὅσον
ἀφορᾷ εἰς τὰ προβλήματα τῆς κεφαλαιαγορᾶς, ἀντιθέτως δὲ θὰ περιπλέξῃ τὸ θέμα, διὰ τῆς
διογκώσεως τῶν δαπανῶν τοῦ πιστωτικοῦ συστήματος καὶ τῆς ἐπιτάσεως τῆς στενότητος
εἰς εἰδικευμένον προσωπικόν. 'Εν πάσῃ δμως περιπτώσει, εἶναι δικαιολογημένη ἡ ἀξιώσις
τῆς Τραπέζης μας νὰ τύχῃ οἰσασθήποτε διευκολύνσεως, ή ὅποια θὰ παρεχωρείτο εἰς τυχὸν
συνιστώμενον τοιούτον ὀργανισμόν, ὡς καὶ τῆς ἀδείας νὰ ιδρύσῃ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους
ἀνάλογον ὀργανισμόν.

Ἡ αὐξησις τῶν κεφαλαίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

'Η Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ ὅποια συνέβαλε καὶ ἔσακολουθεῖ νὰ συμβάλῃ μὲ ἀποφασιστι-
κότητα καὶ ἐπιτυχίαν, τόσον εἰς τὴν αὐξησιν τῆς ἀποταμιεύσεως ὅσον καὶ εἰς τὴν χρημα-
τοδότησιν δλῶν τῶν παραγωγικῶν ικλάδων τῆς Χώρας, καταβάλλει συντόνους προσπαθέας
διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ίδιων κεφαλαίων τῆς πέραν τῆς σημαντικῆς αὐξήσεως τῶν ἀποθεμα-
τικῶν της. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης ἀπεφάσισεν
ὅπως εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν αὔξησιν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου διὰ τῆς ἑκδό-
σεως 202 χιλιάδων νέων μετοχῶν περίπου. Ούτω, τὸ ήμετέρον "Ιδρυμα, διὰ τῆς προσφυγῆς
του εἰς τὴν ἀγοράν κεφαλαίων ὅχι μόνον θέλει συντελέσει ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ὀντώρων
ηησίν της ἀλλὰ καὶ θέλει καλύψει μίαν ἀκόμη πηγὴν ἔξευρέσεως κεφαλαίων διὰ τὴν διεύρυν-
σιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀσκουμένης μακροπροθέσμου βιομηχανικῆς πίστεως.

Ἐγκώριος ἀποταμίευσις καὶ ξένα κεφάλαια

Εἶναι προφανὲς διτὶ ἡ ἐγκώριος ἀγορά, κατόπιν τῶν ὀντώρων, δὲν δύναται εἰσέτι νὰ
ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ιδιωτικοῦ τομέως συγχρόνως. 'Ανα-
πόφευκτος, ὡς ἐτούτου, εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς προσελκύσεως ξένων κεφαλαίων, διὰ τὴν συμ-
πλήρωσιν τοῦ ὀντωταρκοῦς ἔθνικοῦ ἀποταμιεύματος. Τὸ Δημόσιον, ἀπὸ ἑταῖρον ἡδη, προσφεύ-
γει εἰς τὸν ἔξωτερικὸν δανεισμόν, ἀποδειχθέντος διτὶ ἀνεστηλώθη διεθνῶς ἡ ἐμπιστοσύνη
πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν ἐκινήθησαν ἐπιτυχῶς ὀρισμέναι
ἴδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις. Διὰ ποικίλους δμως λόγους, ἡ ὑπὸ εύρυστομένου ἀριθμοῦ τούτων
προσέλκυσις ξένων κεφαλαίων συναντᾶ δυσχερείας καὶ καθυστερεῖ.

Αντιθέτως, εύχερέστερον παρουσιάζεται τὸ ἔγχείρημα διὰ τὴν Ἐθνικήν Τράπεζαν. Ἀπὸ βολιδοσκοπήσεις εἰς τὰς ὁποὶας προέβημεν, ἀπεκομίσαμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ἡμέτερον Ἰδρυμα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντλήσῃ σημαντικὰ κεφάλαια ὑπὸ εύνοϊκοὺς ὄρους. Τὰ κεφάλαια ταῦτα θὰ ἔχρησιμοποιεῖ πρὸς ἐπαναδιεισδόμενος εἰς ἰδρυμένας ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ εἰς ἐπιχειρήσεις ἐπιζητούσας τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῶν ἐγκαταστάσεών των, χρηματοδοτοῦσα τὰς εἰς δραχμὰς ἀνάγκας των. Δὲν προσφέρεται δῆμος σήμερον ὁ κατάλληλος μηχανισμός, ὥστε νὰ δύναται η ἡμετέρα Τράπεζα νὰ ἐπωφελήται παρουσιαζόμενων εὐκαιριῶν. Πράγματι, ή ἐν προκειμένῳ ἔξαρτησις τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν ἀπὸ τὴν κατὰ περίπτωσιν ἔγκρισιν τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν εὐδωσιν τῶν ἐνεργειῶν των, δεδομένου ὅτι εἰς τοιούτου εἶδους διαπραγματεύεσις ἡ λῆψις ἀποφάσεως δὲν ἐπιδέχεται ἀβεβαιότητα, μακρὰν ἀναβολὴν καὶ θέσιν νέων ὅρων. Διὰ τοὺς λόγους τούτους κρίνομεν ἀναγκαῖον, διπὼς αἱ νομισματικαὶ ἀρχαὶ δηλώσουν σαφῶς, ὅτι θὰ διευκολύνουν τὴν προσπάθειαν τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν νὰ ἔξεύρουν κεφάλαια εἰς τὸ ἔξωτρικόν, προκειμένου διὰ τούτων νὰ καλύπτωνται καὶ αἱ εἰς δραχμὰς μέσης καὶ μακρᾶς προθεσμίας ἀνάγκαι τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐντὸς τῶν ἐκάστοτε τιθεμένων ἀρμοδίων πλαισίων.

Ἡ βελτίωσις τοῦ θεσμοῦ τῆς ὑποθηκικῆς πίστεως

Ἡ ἡμετέρα Τράπεζα πιστεύει, ὅτι ἀποδοχὴ τῶν ἐκτεθεισῶν εἰσηγήσεών της θὰ ἔξασφαλίσῃ ἐπάρκειαν προσφόρων κεφαλαίων διὰ τὴν ἀκώλυτον ἀσκήσιν τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως. Εἰμεθα, δῆμος, ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ δύο θεμάτων, τὰ ὁποὶα ἐπανειλημμένως ἔτοντος εἰς τὴν θέσεως ταύτης. Χωρὶς τὴν ἐπίλυσιν τούτων, ή διενέργεια τῆς μακροπροθέσμου βιομηχανικῆς πίστεως θὰ ἔξακολουθῇ νὰ συναντᾶσθαι ράδια συσχερείας.

Τὸ πρῶτον θέμα ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπέρμετρον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπέκτασιν τῶν ἔναντι ὑποθηκῶν προνομίων, εἰς σημεῖον ὥστε νὰ ὑπονομεύεται ἡ ἔγγειος πίστις καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν συναλλαγῶν. Τὸ ἔτερον θέμα ἀφορᾷ εἰς τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα ἔγγραφῆς ὑποθηκῶν, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται εἰς 2,5 %, μὴ περιλαμβανομένης τῆς περαιτέρω ἐπιβαρύνσεως διὰ χαρτόσημον.

Συγκεκριμένας προτάσεις ὑπεβάλλομεν ἡδη ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς τοὺς ἀρμοδίους διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν ἀτόπων τούτων, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι αὗται θὰ ληφθοῦν σοβαρῶς ὑπ' ὅψιν κατὰ τὴν λῆψιν τῶν νέων μέτρων ἔχυγιάσεως τῶν συναλλαγῶν.

Ἡ ἐπιτυχὴς καὶ ἔγκυρος ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας θὰ ἔξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἐκτασιν καὶ τὴν ἔντασιν τῆς προσπαθείας εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀποδύσουμεν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεταβατικῆς περιόδου τῆς Συνθήκης τῶν Ἀθηνῶν. Αἱ ρυθμίσεις τῆς Συμφωνίας Συνδέσεως, στηριζόμεναι ἐν πολλοῖς εἰς τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὴν Συνθήκην τῆς Ρώμης, ἀποτονται καὶ τοῦ πιστωτικοῦ τομέως, δημιουργοῦσαι νέας συνθήκας διὰ τὰς ἐμπορικὰς τραπέζας.

Μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν δημιουργούμένων νέων συνθηκῶν, τῶν εύρυτάτων προσπτικῶν, αἱ ὁποῖαι διασύγιονται διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχει αὕτη νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ἐν συνεργασίᾳ δὲ πάντοτε μὲ τὰς ἀρμοδίας κρατικὰς ἀρχάς, τὸ Ἰδρυμα τοῦτο θὰ ἐπιδιώξῃ συστηματικῶς τὴν προσέλκυσιν ξένων κεφαλαίων καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς κεφαλαιαγορᾶς, ὥστε νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἐκβιομηχάνισις τῆς Χώρας.